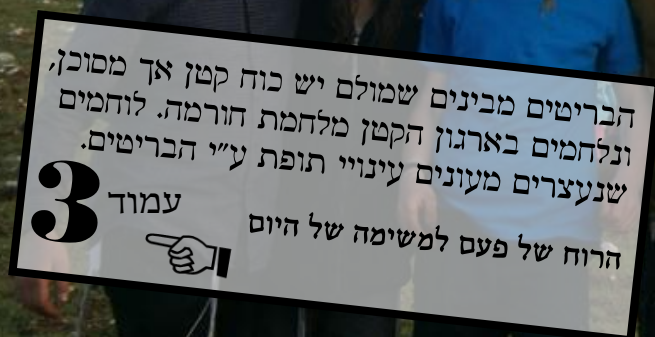
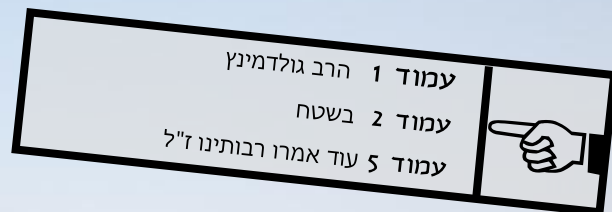

אתננה!

עלון דו שבועי בנושא **ארץ ישראל** מבית תנועת אר"י ישאג

סניף מגדל העמק בנטיעות במעוז אסתר

קומי אורי מתכוננת לקליטת משפחות חדשות

קומי אורי מתכוננת לקליטת משפחות והמשך תנופת הבניה. השכונה מונה כיום ארבע משפחות, וישנן עוד חמש נוספות המתכוננות לקבוע את ביתן במקום. קומי אורי הוקמה בידי נערים שלמדו בישיבת חוות גלעד, ולאחר שנים של היאחזות הצטרפו המשפחות למקום, חלקן מהנוער שגר וגדל במקום. עם זאת, יש צורך גדול בשיפוץ התשתיות של השכונה בשביל לאפשר את קליטת המשפחות. בעקבות כך, החלה תנועת אר"י ישאג בשבועות האחרונים במסע גיוס כספים. הצלחת המבצע יסייע לקומי אורי להתחבר בצורה יציבה יותר לחשמל, ויאפשר ליישוב לקלוט את המשפחות הרוצות לקבוע בו את ביתן. לפרטים ולעזרה - יהונתן: 054-9311683.

כיצד נקדש שם שמייים

הרב מאיר גולדמינץ

השבת אנו קוראים בתורה פרשת פרה, ובהפטרה מלמד אותנו הנביא יחזקאל את היסוד המרכזי של תקופתנו.

הנביא מתאר אם עם ישראל לפני הגלות, יושב על אדמתו, אך לבושתנו הוא חוטא. "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרךם ובקלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני:"

כעונש על כך, הקב"ה מעניש אותנו, שולח אותנו לגלות, ובצדק. "ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגליליהם טמאוה: ואפיין אתם בגוים ויזרו בארצות בדרךם וקלילותם שפטתים:"

אלא מאי, הגויים רואים שעם ה' מושפל, הם אינם מבינים שזה עונש זמני על חטאנו. הם חושבים, שאלוקי ישראל נחלש, חלילה, ואינו יכול להילחם בהם. ולכן עצם מציאותו של עם ישראל בגלות הוא חילול ה'. "ויבוא אל הגוים אשר באו שם, ויחללו את שם קדשי באמר להם עם ה' אלה ומאצרו יצאו?!". ופרש"י: "מדרש אגדה, הקב"ה בא עמהם בגולה, והטה אוזן מה היו אומרים השבאים, הרי אלו עם ה', ולא היה לו יכולת להצילן. במדרש איכה רבתי."

כדי להפסיק את החילול ה' הנורא של הגלות, הקב"ה גואל את ישראל ומקדש את שמו, אע"פ מצד מעשינו הדבר אינו מגיע לנו, והדבר אף נעשה רק לשם ה', ולא למעננו. ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: לכן אמר לבית ישראל כה אמר ה' אלוקים לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם:

וכיצד נעשה קידוש ה'?

וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם, וידעו הגוים כי אני ה' נאם ה' אלוקים בהקדשי בכם לעיניהם: ולקחתי אתכם מן הגוים, וקבצתי אתכם מפל הארצות, והבאתי אתכם אל אדמתכם:

קיבוץ גלויות, וישובם של עם ישראל בארץ ישראל, זהו קידוש ה'.

התפקיד המרכזי של גאולת ישראל בימינו הוא לקדש שם שמייים. דרך עשייתו הוא ע"י קיבוץ גלויות וישוב הארץ. ובזה אנו נצרכים להתמקד כמה שיותר. זה הדבר החשוב ביותר לקב"ה, וממילא, גם אנו צריכים לשים לשם כך את מגמת פנינו.

הוצעה לבוא שבת לגבעות?

עוז ציון: יהונתן-0549311683

קומי אורי: יהודי-0586062010

גאולת ציון: עמי ש-0526737562

מגיני ארץ: אלישע-0587310312

מעוז אסתר: דוד צבי-0587752559

בעוד כחודש תחגוג תנועת אר"י ישאג שלוש שנים להיווסדה. גם עלון 'אתננה' יציין בעזרת ה' שלוש שנים להוצאתו לראשונה. תנועת אר"י ישאג שמה דגש מרכזי על הצד המעשי של כיבוש הארץ, ע"י תמיכה בנקודות התיישבות חדשות. אך לכל דבר יש גם דרך נכונה, והתנועה שמה דגש על הצורה התורנית שבה הדברים צריכים להיעשות.

ידועה אמרתו של טרומפלדור "טוב למות בעד ארצנו". בתקופתו בקושי היו יהודים בארץ, ומצבם לא היה יציב ואף רחוק מכך. מי בכלל חלם שיהיה קיבוץ גלויות כזה? רוב אנשי דורו של טרומפלדור מן הסתם היו עונים לו "חבל למות בעד ארצנו, מה יצא מזה?". מי חלם שהמעשים הללו יובילו לאן שאנחנו כיום? מי שלא מסתכל אחורה, בטוח שכל זה מובן מאליו. אבל בימים ההם מי שאמר דבר כזה לא רק שאמר דבר לא סביר, הוא היה הזוי לגמרי!

כולם מכירים את המשפט המפורסם של הרצל "אם תרצו אין זו אגדה". הרצון להגיע למטרה הוא זה שלוקח את האגדה והופך אותה למציאות. כך גם בענייני ארץ ישראל. מאד קל להתיימש ולומר "אין סיכוי, אז למה לנסות"? אבל דווקא אותו אפיקורס לימד אותנו מה זה אמונה. להאמין שיש כח ברצון. המסרים הרבים מסוג "צריך להיות פרקטי", "לא להיות הזוי" ודומיהם, יכולים להיות נכונים כל עוד הם באים אחרי כח האמונה של "אם תרצו אין זו אגדה". כלומר, רק אחרי שיש רצון (רצון חזק ואמיתי) אפשר לבחון את הדברים בעיניים נכונות ולהבין איך לעשותם בצורה פרקטית, אך לא להתיימש מהם. מי שיש לו את הרצון הנכון, ממילא לא יוותר על מה שלא צריך לוותר עליו.

הרבה דברים טובים קורים בגלל חזון, רצון ושאיפות. כל המהפכות התחילו מאותם אלה שרצו ולא התיימשו. פגשתי פעם חסיד אחד שאמר לי שהוא מיואש מהגבעות. שאלתי אותו: "אתה? מיואש? הרי כל תורת החסידות מלאה במסר של 'אין יאוש בעולם כללי'. אז איך אתה יכול להתיימש ככה?". ענה החסיד "צודק..."

בתפילה לה' שנזכה כולנו לשאוף חזק לדברים הנכונים, ולגאול את הארץ כולה!

בשמה

פינויים בשלהבת-יה וגבעת רון

כוחות פלשו ללא צו הריסה לשכונת שלהבת-יה ביציה והרסו מבנה מגורים. לאחר מכן הרסו הכוחות מבנה גם ביישוב גבעת רון, הסמוך להר ברכה.

במקור, היתה כוונה באותו לילה להרוס של היישוב החדש אביתר. אנשי התיישבות מעריכים כי בעקבות הגעתם הרבה של בני-נוער ומבוגרים לאביתר הפינוי נדחה למועד אחר (כפי שידווח בהמשך), אך כמה גורמים במנהל האזרחי רצו לנצל את ההכנה שנעשתה כדי לבצע הרס, וע"כ הגיעו בהפתעה לשלהבת-יה והרסו את המבנה.

אנשים רבים הגיעו להתנגד לפינויים, ואף הצליחו לפגוע בצידוד כוחות ההרס.

יֵאִיר חֶלֶק ב' | אוריאל אברהם גרינבלט

הַרְיֵי נִשְׁבַּע שְׁבוּעַת-אֲמוּנִים
לְמוֹלֶדֶת, לָעַם, לְחַרוֹת.

לֹא לְשׁוּב וְלִצְפּוֹר, לֹא לְבָגֵד, לֹא לְנִטְשׁ,
בְּמַחְתָּרֶת, צִיּוֹק וְחֲזִית.
כָּל חַיִּי לַעֲמֹד עַל מִשְׁמֵר הַקִּדּוּשׁ
לְחַיִּי הָאֲמָה בְּעֵתִיד.

בְּדַמִּי עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לְהִגָּן;
בְּחַיִּי – עַל חַיִּי יִשְׂרָאֵל;
וְשְׁמוֹ לְקִדְּשׁ בְּגוֹיִים. כֹּה יִתֵּן,
כֹּה יוֹסִיף לִי שׁוֹמֵר-יִשְׂרָאֵל!

(שבועת מחתרת הלחי)

יאיר מגדיר את הגרמנים כצורר ואת הבריטים כאויב. כל עם זר השולט בארץ נחשב אויב וצריך לסלקו מהארץ. הוא גם מסביר שלולא הבריטים יהודים רבים היו עולים לארץ וניצלים מהנאצים. השנה היא תש"א. זוועות השואה עדיין אינן מתחילות ורק שנתיים לפני כן, הנאצים נתנו לכל היהודים לצאת מתחום שלטונם, ואף גירשו את היהודים שאינם אזרחי גרמניה מהמדינה. בתקופה זו אף מתפרסם כי הגרמנים שוקלים להעביר את כל היהודים למדגסקר, ויאיר חרד בחשש שיהודים רבים ימותו במסע כזה. הוא מחליט שצריך למנוע זאת ומנסה לכרות ברית עם הגרמני. ההסכם שהוא מציע הוא שהגרמנים יתנו ליהודים לעלות לארץ, ולח"י ילחם באויב הגרמנים - אנגליה. ההסכמים נכשלים, והאנגלים שמגלים זאת מפרסמים את הדברים, וגורמים לציבור לשנוא את לח"י ולהגדירו כ'גיס חמישי'.

המחתרת צריכה כסף לקיומה, ופעולות השוד שיוצאות לפועל גורמות להגברת השנאה כלפי המחתרת, כיון שבחלקן נורים כמה אזרחים יהודים (כמובן בשוגג, שכן ההוראות היסודיות היו שלא לפגוע ביהודים בכל מצב). רוב היריות הללו בוצעו למעשה ע"י הבריטים, אך לימנהיגי היישוב, השונאים את לח"י, לא מפריע לגרום ליהודים לשנוא אותם גם ע"י שקרים. הבריטים מבינים שמולם יש כוח קטן אך מסוכן, ונלחמים בארגון הקטן מלחמת חורמה. לוחמים שנעצרים מעונים עינויי תופת ע"י הבריטים.

ההגנה, שמשתפת פעולה עם הבריטים, פועלת בשני מישורים:

1. עוצרת לוחמים ומסגירה אותם ישירות לבריטים.

2. עוצרת לוחמים, ומענה אותם קשות לפני הסגרתם!

אמנם, המעונים מועטים הם מאלו המוסגרים ישירות, אך אלו המעונים ע"י אחיהם מזועזעים עד עמקי נשמתם ונשברים.

"בעינויים של הבריטים עמדתי," סיפר אפרים זטלר, אחד מארבעת לוחמי לח"י שעונו ע"י ההגנה, "אך כאשר עינו אותי אחיי," הוסיף בכאב "לא יכולתי. נשברתי." מחסני נשק ודירות מחסה נופלים בזה אחר זה, וכניסיון למנוע את נפילת המחתרת, מנסים הלוחמים להתנקש במפקד המחלקה היהודית בבולשת ובסגנו.

המשך בעמוד 4

הפעולה נכשלת ובמקומם מחוסלים מפקד משטרת ת"א ושני קצינים נוספים.

המכות נוחתות גם מצד הבריטים. בייג בשבט תש"ב פורצת המשטרה לחדר בו שוהים ארבעה בחורים, רוצחת בדם קר שניים ופוצעת את השניים האחרים. ארבעה אלה הם מאחורוני לוחמיו הבכירים של יאיר. כעת מגיע תורו. הטבעת מתהדקת סביב יאיר וסביב אנשיו. לוחמיו מודעים לכך, ומוכנים להקריב את חייהם למענו. הוא אינו מסכים.

"יאיר בסכנה. על ראשו הוטל פרס. ידוע מה יהא גורלו, אם ימצאוהו. חייליו המעטים, הנאמנים לו, מפצירים בו: אנו נהיה לך לחומה. אתך נהיה עד הסוף. בביתך נתבצר ובבוא האויב - נקדם את פניו באש. אם נגזר - יחד נפול. אתך - עד הסוף.

הסתיר יאיר את התרגשותו על נאמנות זו, את גאותו על מסירות זו של חייליו. ובהגיונו הצלול השיב להם:

לא! בזאת לא אחפץ. לא אקריב חיי זולתי להגנה על חיי. מעטים אנו ותפקידנו לא נגמר. לא נרד כולנו שאולה. והנשארים - ימשיכו. על-כן - איש איש על משמרתו, איש איש לתפקידו. הלא כה למדתיכם:

'תנועת החרות העברית אינה תולה את קיום היעוד בשמו של האיש, בראותה מראש, כי נכונו למפקדיה יסורים וגרדום. ואולם יודע תדע שבאבוד האחר, יבוא אחר תחתיו להזיר חייו לרעיון. הרעיון - הוא עמוד-האש ההולך לפני מחנה לוחמי החרות'.

נכנעו הלוחמים לרצון מפקדם. הסתלקו איש איש אל משמרתו, איש איש אל תפקידו. והלב חרד וכבדה המועקה: יאיר בסכנה." (מתוך עתון הלח"י - 'המעש' [שבט תש"ו, גליון ד], במלאות 4 שנים לנפילת יאיר).

לוחמיו אינם היחידים המציעים להצילו. שתי פניות נוספות מגיעות אליו. הראשונה מטעם המנהיגים הרוויזיוניסטים המציעים להסתירו, והשנייה מטעם מפקדי ההגנה שמציעים לו להפסיק את המלחמה ובתמורה לכך, יחביאוהו. לשתיהן משיב יאיר בשלילה מוחלטת.

"את המערכה לא יעזוב, את לוחמיו לא ינטוש, וגם אם ימות, הלא הוא עצמו קרא, משורה משחרר רק המוות" (שם).

במחתרת יש חשש שאם יאיר ייפול - תיפול הקבוצה הלוחמת. דברים אלו אומרת ליאיר חיסיה שפירא, הקשרית שלו. יאיר שולל את דבריה מכל וכל, ואומר כי המחתרת רק תגדל, ו"במקומנו יבואו אלפי אחרים" (מתוך שירו "חיילים אלמונים").

בכ"ה שבט תש"ב, מעט יותר משבועיים לאחר רציחת שני הלוחמים ומעצר השניים הנוספים, חוטף הארגון מכה אנושה. הבריטים נכנסים לבית מחבואו של יאיר, ורוצחים אותו בדם קר. המשך בעמוד 5

ימים מספר לפני כן, כותב יאייר לרעייתו רוני את הדברים הבאים :
 "...ילדתי! את חושבת שאינני יודע מהו כאב-לב? אינני מדבר על כך עם איש. אך יודע אינני גם יודע
 "כאב לב" מהו : לב-אבן, עצבי-ברזל דרושים כדי לשאת את מרידות ההשפלה, את ההשפלה שבעיני,
 את מעמסת הגדודים, הסיכון התמידי של כל אחד ושל הכל, האחריות לחיי בני אדם, אשר יחד אתי
 זנחו את הכל והשליכו את עצמם תוך מערבולת מלחמת-טרור מפוארת זו למען עתיד טוב יותר, למען
 אשרם של אלה המוכנים למסור אותנו לידי התלין.

איזה מזל שאדם מאמין אני! תפילה כנה מטהרת את הנשמה, מאששת את הלב, מאירה את העולם..."

על מות יאייר על התפקחות הציבור, על דמותו והשפעתו על דאגתו לעמו, על מאבק של תקווה על
 נחישות והקרבה. על אלו ועוד יסופר בע"ה בגליון הבא.
 בחלק השלישי והאחרון על חייו ומותו של "הגפרור שבער והדליק לבבות" (חנה סנש שם, שם). על
 יאייר.

על אמרו רבותינו ז"ל

"...עתה שנתקיים בן מ"ש קול דודי דופק פתחי לי וגו'... ע"כ חוב קדוש מוטל
 עלינו להתעורר ג"כ ולהכין את לבבנו אליו ית"ש ולעשות גם אנחנו מצידנו כפי
 יכולתנו בחומר וברוח, והגיע העת לגשת אל המלאכה להרבות הישוב בארצנו
 הק' עפ"י רוח התורה והמצוה..." (בעל 'שם משמאל', אביר הרועים ר"ב)

בשטח

אלימות משטרתית בגאולת ציון ואביתר

כוחות משטרה הגיעו לגאולת ציון והרסו את בית המשפחה המתגוררת במקום, ובית של רווקים.
 המשטרה פינתה באלימות קשה אישה בהריון. גאולת ציון היא נקודת התישבות הממוקמת בסמוך
 לישוב החדש עמיחי.

כמו-כן פינו כוחות משטרה מספר משפחות בישוב החדש אביתר, שליד צומת תפוח, תוך שימוש
 באלימות. המנהל האזרחי שם שלושה מחסומים כדי להקשות על תושבי המקום להיחז בו מחדש.
 במהלך הפינוי תועדו שוטרים כשהם גוררים על הרצפה קטין שהגיע למחות על ההרס.
 מקורות ערביים פירסמו לפני הפינוי שצה"ל הבטיח לפנות את היישוב תמורת הפסקת
 ההתפרעויות. מזעזע לחשוב שצה"ל, במקום להגן על היישובים ביהודה ושומרון מהמתפרעים
 האלימים, מבצע איתם עסקאות ומפנה את היהודים מיישוביהם.

